

Mannalív telja meira enn persónligt frælsi í ferðsluni

— Ti mugu vit fremja eina strangari ferðslulóggávu, sigur Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður og visir til, at eitt nýtt álit nú fyriliggur í ferðslumálinum. Tað verður lagt fyri tingið ein av fyrstu døgnum

fáa koyrikortið av nýggjum, men gjørdur tey so aftur brot, so skuldi tað takast í seks mánaðir og viðkomandi persónur fara upp til nýggja koyriroynd.

Torført at umsita!

Vilhelm Johannesen sigur, at hann bar júst henda partin av uppskotinum uppá mál við bæði Ráðið fyrri Ferðslutrygd, Koyrlæraafelagið, lögregluna, teirri serligu ferðslulógarnavnini o.s.fr., men hann slepti ætlanini, tí lögreglan metti, at hetta varð ov torført at umsita. Teir høvdu ikki manning til at umsita slíkt, varð sagt.

Ætlanin var eisini at seta forboð fyrri, at tey sum hava fingið koyrikort, tey fyrstu tvey árinu koyra við rúsdrekka í bilinum frá ásettari tíð á kvøldi til á morgni.

— Mín grundgeving fyrri hesum var og er, at er rúsdrekka í bilinum, so eru ofta eisini full fólk í bilinum. Hóast bilførarin ikki sjálvur drekur, so vita vit, at hini, sum eru í bilinum og sum drekka, kunnu vera atvoldin til, at bilførarin koyrir skeivt.

Heldur ikki hesir tankar fingur undirtøku.

Viðari sigur Vilhelm Johannesen, at hann skilir ikki støðuna hjá lögregluni, tá hon sigur, at hon ikki hevði kunnað umsitið eina slíka skipan.

— Eitt er púra givið. Vit hava eina lógarreglu, sum sigur, at tú mást ikki koyra ávirkaður av rúsdrekka. Men lögreglan kann ongan dag siga, at hon til fulnar kann umsita slíka lógarreglu. Men tað at slíkt lógarregla er, tað fyrirbyrgir, og tað at lögreglan av og á hevur grein 13-eftirlit, tað virkar. Men tað er heilt givið, at tað kortini eru nekur, sum koyra og koyra í árávisuttan at verða tikin.

Tað sama hevði so hent við eini skipan, har forboð varð sett fyrri náttarkoyring hjá teimum, sum hava fyribils koyrikort.

Nú ein av lesarum okkara í hugleiðingum her í blaðnum hevur umrøtt ferðsluspurningar í Føroyum, hava vit vent okkum til Vilhelm Johannesen, landsstýrismann, sum hevur ferðslumál um hendi í Tinganesi.

Í hugleiðingum sínum kemur lesarin m.a. til ta niðurstøðu, at tað er helst rætt at skerja persónliga frælsi okkara, tá tað snýr seg um ferðslumál.

Persónliga frælsið í ferðsluni

Men hvat hevur Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður at siga til hetta. Hann sigur:

— Tá vit komu til ræðið metti eg, at tað var neyðugt — fyrri at avmarka tær mongu ferðsluvánlukkurnar — at nema við tað persónliga frælsið, hóast vit meta hetta rættiliga høgt.

— Vit megu viðganga,

at tað eru ungar bilførarar, sum eru atvoldin til meginpartin av ferðsluvánlukkunum — og at hesar vanlukkur henda fyrri stóran part um næturnar og sostatt ikki í samband við avgjørt neyðuga koyring.

Vilhelm Johannesen visir á, at ein partur av ætlanini um broytingar í ferðslulógini, sum var frammi í fjør, var at geva øllum teimum, sum tóku koyrikortið fyrstu ferð eitt fyribils koyrikort, og at hesi fólk fingur eitt frámerki at seta á bilin.

Viðari var ætlanin, at hesi fyribils koyrikort skuldu hava ávisar avmarkingar í mun til onnur. M.a. skuldi vera forboð fyrri at koyra um náttina, og at lögreglan uttan dóm kundi taka koyrikortið í triggjar mánaðir í fyrsta umfari, um brot varð gjørt á ferðslulógina. Tá so triggir mánaðir vóru gignir, skuldu tey

Fólk skulu hava móguleika altíð at búgva til leigu

Lógin um íbúðargrunnin skal endurskoðast — Landsstýrið fer at seta nevnd at koma við álit

Ætlanin er at endurskoða lógina um íbúðargrunnin. Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður sigur, at ein nevnd skal setast til at gera hetta arbeiði.

M.a. hevur landsstýrið fingið uppskot frá LFU um at gera serligar reglur fyrri Húsálansgrunnin, tá tað snýr seg um íbúðarhús til fólk undir útbúgving.

— Har meta vit, at tað er rættari at taka hetta við í lógina um íbúðargrunnin. Henda lógin hevur tianverri ikki virkað serliga væl, og mín fatan er, at tað eru tvinni víðurskipti, sum eru orsøkin.

Annað er tað, at tú skal keypa íbúðina, tá fimm ár

eru farin, ella tú skal flyta út. Eg haldi, at skipanin átti at verið meira líðilig. Tað er kanska rætt, at ein hevur móguleika at keypa íbúðina, men eg haldi ikki tað vera rætt, at ein skal vera tvingaður at keypa hana. Hevur ein hug at búgva til leigu alla sína tíð, so skal ein hava tann móguleikan.

— Ein annar vansi, sigur Vilhelm Johannesen, er tann, at sambært lógini so skjýtur grunnurin 18% inn í eginpeningi treytað av, at avvarðandi kommunu ger tað sama. Men verður ein íbúð seld, so fær íbúðargrunnurin allan ágóðan, og við-

kommuna fær einki aftur. Hetta kann so gera, at tað er minni lókkandi hjá kommununum at taka stigið til at byggja slíkar íbúðir.

Vilhelm Johannesen sigur, at hann hevur hugsað sær, at Føroya Ungdómsráð skal vera umboðað í teirri nevndini, sum nú verður sett til at endurskoða lógina um íbúðargrunnin.

— Hetta haldi eg er rætt, tí FUR umboðar áhugamálini hjá øllum ungdomi og ikki bert teimum, sum eru undir útbúgving.

jan

Mannalív ella frælsi!

Vilhelm Johannesen leggur aftrat, at hetta sjálvandi er ein skerjing av tí persónliga frælsinum, men spyr, hvat vit skulu meta hægri? — tey einstøku mannalívini ella tað persónliga frælsið.

— Skulu vit kanska bara lata standa til og siga, at vit kunnu ikki skerja tað persónliga frælsið í ferðsluni og so mugu ungfolk í hópatali nærsagt verða borin í kirkjugarðin ella sett í rullustól!

Viðari sigur Vilhelm Johannesen, at tað í dag doyggja fleiri fólk í feðrsluni enn á sjónum, har vit

hava okkara mest týðandi vinnu.

Hvat var so úrlitið av tí nógva tjakinum um nýggja ferðslulóg og teirri politisku viðgerðini av málinum!

Til tað sigur Vilhelm Johannesen, at lógaruppskotið varð felt í tinginum í fjør, men avgjørt varð, at tann serliga ferðslunevndin skuldi arbeiða viðari við málinum.

Nýtt álit!

Henda nevndin hevur hildið fundir við rættarnevndini í lögtinginum og nú fyriliggur so eitt álit. Ætlanin er at leggja hetta álitid fram ein av fyrstu døgnum.

Uppá fyrispurning um, hvørjar ætlanir eru frammi viðvíkjandi tvungnari nýtslu av trygdarbelti í bilum sigur Vilhelm Johannesen, at landsstýrið hevur heimild í ferðslulógini at seta reglur fyrri útgerð í bilum.

Í fjør varð tí avgjørt, at allir bilar, sum komu til landið aftaná 1. mai, skuldu hava trygdarseðlar bæði aftan og framman.

Nú restar so sjálv lógarreglan um tvungna nýtslu av trygdarseðlunum. Vilhelm Johannesen vónar, at hetta kravið verður sett í gildi sum skjótast, tí tað fer at hava stóran týðning.

jan